Ovu priču vam besplatno donosi Ririro.com/sr. Naša misija je da damo svoj deci na svetu besplatan pristup različitim vrstama priča. Priče se mogu čitati, preuzimati i štampati na mreži i pokrivaju širok spektar tema, uključujući životinje, fantaziju, nauku, istoriju, raznolike kulture i još mnogo toga.

Podržite našu misiju tako što ćete podeliti našu veb lokaciju. Želimo vam mnogo zabavnih čitanja!

Ririro

IMAGINACIJA JE VAŽNIJA OD ZNANJA

Ririro

Palčica

Bila jednom žena koja je više od svega želela da ima dete, ali nije mogla da ga ima. Zato je zamolila staru vešticu za pomoć. "Imam posebno zrno ječma", reče veštica. "Stavi ga u saksiju i videćeš šta će se desiti!" Žena je zasadila ječam. Odmah se pojavio veliki cvetni pupoljak. Kakav lep cvet, reče žena i poljubi lišće. Tada se cvet otvori. Bio je to lala. U sredini je sedela lepa devojčica. Nije bila veća od palca, pa su je nazvali Palčica.

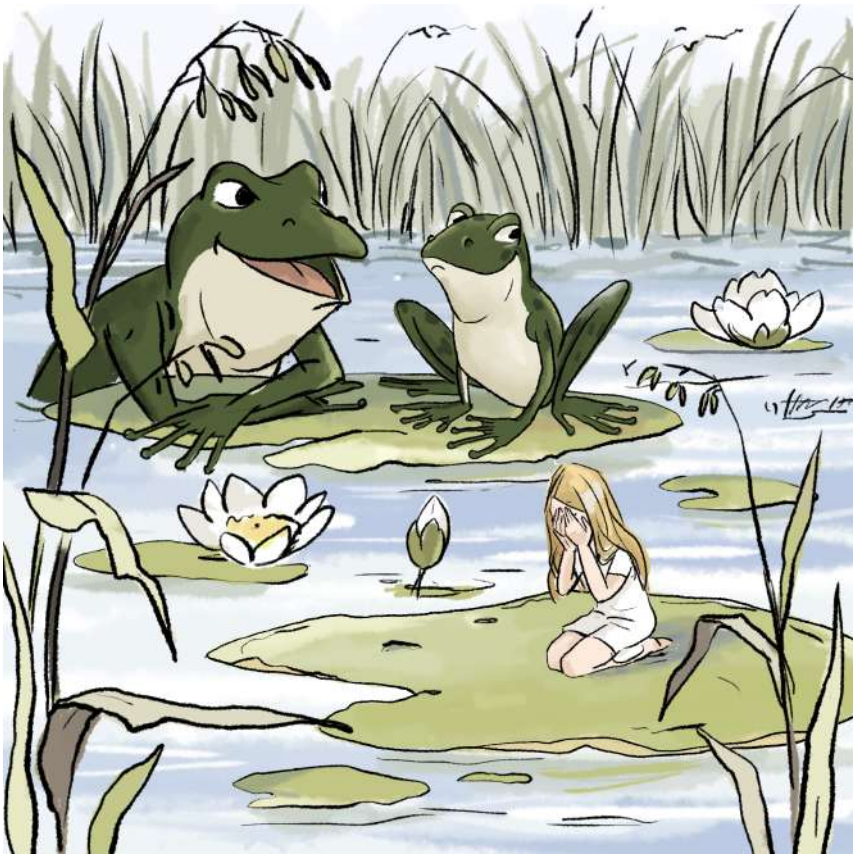
Napravili su kolevku od ljuske oraha sa laticama kao dušekom i ćebetom. Tokom dana devojčica se igrala na stolu. U tanjiru sa vodom bila je latica cveća po kojoj je mogla da plovi. Imala je dve konjske dlake za veslanje. Palčica je pevala lepe pesme i radovala

se. Ali jedne noći debela, ružna žaba krastača je ušla kroz razbijeni prozor i skočila na sto. "Ovo bi bila lepa žena za mog sina", reče žaba i odnese Palčicu u kolevci. Žaba je živela sa sinom pored reke. Kako je tek on bio ružan! „Krek, krek!“, reče sin kada je ugledao devojku. "Ssst", reče majka, "ili će se probuditi i pobeći". Stavili su je na lokvanj u reci i otišli da ukrase kućicu za krastače. Palčica se probudila i zaplakala. Nije htela tamo da živi, a kamoli da se uda za krastaču.

Ribe koje su takođe živele u reci su sve čule i radoznalo pogledale devojku. Mislili su da je veoma slatka i želele su da joj pomognu da izbegne udaju za krastaču. Odgrizle su zelenu stabljiku lista da bi Palčica mogla da pluta niz reku, daleko od žaba krastača.

I tako je Palčica putovala dalje. Na putu su mnoge ptice pevale. Proleteo je i mali beli leptir. Mnogo su se dopali jedno drugom. Palčica je vezala svoj kaiš za list i za leptira. Sada se kretala mnogo brže.

Malo kasnije proletela je velika buba. Mislila je da je Palčica zaista slatka, pa ju je povela sa sobom. Zeleni list plutao je dalje iznad reke, kao i leptir, jer je još uvek bio vezan za list.
Palčica je bila veoma uplašena, posebno jer je leptir bio zarobljen i možda je bio jako gladan.
Buba je, pak, bila srećna. Dala je Palčici med. Mislila je da je slatka iako nimalo nije ličila na bubu. Ali kada su je ostale bube videle, pomislile su da je čudna i ružna. Sada je i buba verovala da je ružna i nije je više želela. Stavila ju je na belu radu. Tu je plakala, jer je bila ružna i buba je nije htela. Ali u stvari je bila lepa kao latica ruže.
Palčica je celo leto i jesen živela sama u šumi. Pod detelinom, u ručno napravljenom krevetu od trave. Pila je rosu sa lišća i jela med sa cveća.
Ali onda je došla zima sa snegom i hladnoćom, i njeno mršavo telo bi se ubrzo smrzlo. Išla je kroz kukuruzište i odjednom ugledala mišju rupu. Ušla je unutra da traži nešto za jelo. Poljski miš je rekao da bi mogla da ostane celu zimu ako bi čistila i pričala priče.
Jednog dana, komšija krtica je došao u posetu. "Ovo bi bio dobar čovek za Palčicu", pomisli poljski miš. On je bogat i ima veliku kuću. Palčica je morala da priča i peva, a krtica se zaljubila u nju. Ali Palčica je bila veoma

nesrećna, jer krtice žive pod zemljom bez sunčeve svetlosti.

Krtica je iskopala tunel između svoje kuće i mišje rupe. U tunelu je ležala mrtva ptica. Videli su je kroz rupu na dnevnom svetlu. Verovatno je umrla od hladnoće. Krtica i miš nisu uradili ništa, ali je Palčica mnogo volela ptice i želela je da joj pomogne. Noću je ptici donela krevet i svoje ćebe. Položila je glavu na njene grudi i zahvalila ptici za njene prelepe pesme. Ali odjednom se zaprepastila.

Čula je otkucaje srca što je značilo da je ptica još uvek živa. Ali bilo je veoma veliko.

Laste u jesen lete u tople zemlje, ali ova je pocepala krilo i nije mogla dalje.

Palčica se o njoj brinula cele zime i u proleće je ponovo bio jaka. Pozdravila se i odletela kroz rupu u tunelu. Lasta je htela da povede Palčicu sa sobom, ali je ona ostala sa mišem, koji bi inače bio veoma tužan.

Devojčica nije bila nimalo srećna pod zemljom bez sunčeve svetlosti. Morala je da šije i tka jer će se uskoro udati za krticu. Svakog jutra i večeri šunjala se napolje i da bi osetila vetar u kosi i videla plavo nebo. Nedostajala joj je prijateljica ptica i plakala je jer nije volela krticu. Zatim je poslednji put otišla u kukuruzište da se oprosti od sunca i cveća. Odjednom je čula tvit-tvit pored sebe i... tu je bila lasta!

"Pošto počinje zima, letim u daleku, toplu zemlju", reče ptica. "Hoćeš li da letiš sa mnom na leđima? Spasila si mi život."

"Da, volela bih", rekla je Palčica. Leteli su preko hladnih, visokih planina do prelepog zamka u toploj zemlji punoj cveća i zelenog drveća. Tu je bila lastavičja kuća. Ptica je spustila među prelepo belo cveće, i odjednom je videla dečaka sa zlatnom krunom i krilima u cvetu. On je bio anđeo cveća.

Palčica je mislila da je tako lep i sladak. Dečak se uplašio velike ptice, ali kada je video devojčicu, bio je jako srećan. Dao joj je svoju malu krunu i odmah hteo da se oženi njom. Palčica bi se radije udala za njega nego za krastaču ili krticu. Na venčanju je dobila mnogo poklona, ali najlepša su bila krila sa kojima je mogla da leti sa cveta na cvet. Dečak joj je dao i novo ime: Maja.

Lastavica je za oproštaj otpevala lepu svadbenu pesmu. Odletela je daleko, u Dansku. Tu je imala gnezdo iznad prozora nekoga ko priča bajke. Ptica mu je pevala, tvit-tvit, i zbog ptice znamo celu ovu priču.